

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πατρίδα μου Ελλάδα στέκουμαι και σε κοιτάζω
για ν' αγναντεύω τα βουνά, τους λόγγους τα λαγκάδια.
Εκεί που στήθηκε ο χορός ανδρειωμένων
στη Ρούμελη και στο Μωριά κι σ' όλα τα φαράγγια.
Εκεί που η δόξα ανέθηκε στο πιο ψηλό σκαλοπάτι
που αντήχησε απ' τη Γραβιά, κι από την Αλαμάνα.
Κι έφθασε μέχρι τα Ψαρά, τη Χίο και τις Σπέτσες,
για να ακουστεί η δόξα σου π' Ανατολή ως Δύση.
Τέτοια Πατρίδα ακριθή αθάνατη πατρίς μου
στον κόσμο δεν ευρίσκεται για να σου μοιάσει άλλη.
Γιατί έχεις φώτα ακριβά γεμάτα ανδρεία και τόλμη
που μένουνε παράδειγμα σ' όλη την Οικουμένη.
Και με τα φώτα σου αυτά και τ' ακριβά σου αχνάρια.
παλεύουνε όλοι οι λαοί, μεγάλη του κόσμου δασκάλα.
Μάνα Πατρίδα Ελλάδα μου, δέουμαι πάντα κοντά σου
να μείνει στα βάθη της ψυχής, τ' ολόγλυκο όνομα σου.
Δόξα εδώ δόξα εκεί, σε κάθε μονοπάτι
σε κάθε βουνοκορφή και ρεματιά, εγίνανε τραγούδι.
Σε κάθε πεδιάδα σου χορός ανδρειωμένων,
αρματολίκια κλέφτικα της λεβεντιάς αντάρα.
Αλήθεια πόσο υψηλά ανέβη τ' όνομά σου
και θρονιασμένη η δόξα σου τραγούδι τ' όνομά σου.
Από τη μια ψηλό θρονί, τ' αδούλωτο Μεσολόγγι,
κι από την άλλη απόρθητο τ' άτρακτο Αρκάδι.
Αλήθεια πόσο άφθονη η δόξα περπατάει
ανθόσπαρτη καμαρωτή, ολόχρυση του ήλιου καμάρι!
Αρχαία εδώ αρχαία εκεί, μ' ανάγλυφες κολόνες
που μαρτυρούν τη δόξα σου πανάρχαια πατρίδα.
Μούσα του κόσμου έφεξες από σοφούς προγόνους
που δίδαξαν τα κάλλη σου και τις κληρονομίες σου.
Γειά σου Ελλάδα μου χρυσή της οικουμένης φάρος
πνοή δροσιά και δύναμη, κάθε γωνιάς ακτίδα.
Πνοή εσύ μου έμεινες παρηγοριά κι ελπίδα
δύναμη ακατάβλητη φτωχή κρυφή πατρίδα.
Ταπεινωμένη θρίσκεσαι τώρα και δεκατρία χρόνια
γιατί η θυγατέρα σου είναι τραυματισμένη.
Κάνε ολίγη υπομονή και ύστερα κοντοστάσου,
και πες στον Τούρκο τύραννο πασά μου πια λυπούμαι.
Δεν ημπορώ την Κύπρο μου την κόρη τη δική μου
να την αφήσω σκλάβα σου και καταπατημένη.
Βλάπτεται η ιστορία μου και τρεμοσβήνει η δόξα
και χάνω την αξία μου σ' ανατολή και δύση.
Φύγε πασά μου σύντομα, φύγε για το καλό σου